

noget meget konkret, altså f.eks. engelsk, som jeg nævnte før.

Jeg tror, det er meget vigtigt, og det er også derfor, at jeg synes, det er en meget god idé, at vi har en fælles introduktion til gymnasiet, et fælles basisforløb, netop at man sørger for, at uanset om man faktisk er sproglig minded eller man er matematisk minded eller samfundsvidenskabelig minded, at man så faktisk har en fælles tilgang til tingene, at man kommer ud med et godt og solidt niveau, når man er færdig med sin studentereksamen. Det er det, der er målet med den her reform.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Aage Frandsen som ordfører.

Aage Frandsen (SF):

Indledningsvis vil jeg godt rose regeringen, rose ministeren for uddannelsesredegørelsen vedrørende de gymnasiale uddannelser, rose den ud fra en betragtning af, at man tør komme med noget, som er brud på traditioner. Og for det almene gymnasium kan man sige, at det er et brud, hvis man gennemfører noget af den tænkning, som ligger her, som vi skal tilbage til 1871 for at finde tilsvarende, hvor man gik fra, at det kun var en klassisk linje, til også at være en matematisk linje.

Jeg vil også rose regeringen og ministeren for, at man altså ser de fire gymnasiale uddannelser som en helhed, uanset at det særligt er omkring det almene gymnasium, udspillet ligger, og så på hf, for jeg betragter det sådan, at en række af de ting, som ligger i det almene gymnasium, og som er defineret her, enten er noget, som i et vist omfang allerede gælder for de to erhvervsfaglige gymnasier eller skal gennemføres også for deres vedkommende.

Så med hensyn til selve uddannelsesredegørelsen. For det første synes jeg, det er betydningsfuldt at understrege, at det er vigtigt, at vi har de fire gymnasiale uddannelser med hver deres profil; det skal vi fortsat have.

For det andet understreger jeg, at de 3-årige gymnasiale uddannelser er uddannelser, som kan påbegyndes efter 9. klasse.

For det tredje mener vi – og det er altså i modsætning til redegørelsen – at det for hf's vedkommende skal være efter 10. klasse for at sikre, at hf ikke bliver en andenklassers gymnasial uddannelse.

For det fjerde understreger jeg, at hf fortsat skal være både et 2-årigt forløb og et enkeltfags-system, og i den forbindelse er det også vigtigt, at det for hf's vedkommende gennemføres sådan, at der kommer flere timer til hf. Det var en klar mangel ved den reform, der blev lavet i 1990, og det var jo først og fremmest af økonomiske grunde, at det blev sådan.

For det femte mener vi, at de 3-årige gymnasiale uddannelser kan have et introduktionsforløb. Vi tror på det 1-årige forløb, men det afgørende er selvfølgelig ikke at sige med det samme, at det skal være et 1-årigt introduktionsforløb eller grundforløb. Det afgørende er selvfølgelig også at se, hvad det er, der skal ligge i det. Men altså vort udgangspunkt er, at det er 1-årigt.

For det sjette vil jeg godt understrege, at opdelingen mellem sproglige og matematikere finder vi kan være meget, meget fornuftig, men igen er det jo forudsætningen, at man i den måde, det er skruet sammen på, sikrer den faglighed, som vi ønsker skal være til stede for dem, der senere er på vej i et sprogligt, samfundsvidenskabeligt eller naturvidenskabeligt forløb.

For det syvende vil jeg godt understrege vigtigheden af, at hele tænkningen omkring de gymnasiale uddannelser, som skal opretholdes både med det almendannende og studieforberedende, også er sikret.

Med hensyn til introduktionsforløbet, også det videre forløb, hvor der er en række almen-dannende fag, som jo så består af nogle fag, men også af faggrupper, mener jeg altså, at vi skal være parat til at tænke nyt, og det mener jeg også der ligger i redegørelsen, hvor man i stedet for kun at tale om eksisterende fag, samtænker eksisterende fag i nogle faggrupper under det hensyn, at det altså er fagets faglighed og ikke kun faglighed, men også fagfaglighed, der skal sikres. Og – for at berøre noget, som jo kan være farligt – hvad er det så for nogle fag, man tænker på her? Det er nogle af de fag, som er meget små i dag, og som indgår som en meget lille del af gymnasieuddannelsen; dem kan man tænke sammen med andre fag.

I den forbindelse vil jeg godt nævne faget oldtidskundskab, ikke fordi faget oldtidskundskabs elementer er uvæsentlige, men fordi det kan samtænkes med andre fag, enten sammen med historie eller sammen med et nyt kulturfag. Det er ud fra en betragtning af, at vi skal sikre, at det, som man kan kalde vores kulturarv eller noget almendannende i den forbindelse, er i højsæ-